

For sagen er jo, kan jeg forstå, at hr. Estrup og Det Radikale Venstre er enige med statsministeren i, at man ikke skal besvare hypotetiske spørgsmål, og jeg er enig i, at det er et hypotetisk spørgsmål at forholde sig til, hvorvidt grundlovssagen ved domstolene her i landet er færdig før eller efter en mulig ratifikation af resultatet af EU's regeringskonference.

Og derfor må jeg spørge hr. Estrup, om det det radikale landsmøde forholdt sig til, om det forslag, som vi læste om i reportagerne fra det radikale landsmøde, var et hypotetisk spørgsmål.

Er det at diskutere hypotetiske spørgsmål noget, man sådan normalt gør hos De Radikale, eller er sagen i virkeligheden den, at der er tale om et helt relevant spørgsmål, som også hr. Estrup og den radikale folketingsgruppe burde tage meget, meget alvorligt og sammen med os andre kæmpe for, at der ikke bliver tale om en ny ratifikationsrunde her i landet af en Maastricht 2, før grundlovssagen er afsluttet.

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Hr. Bruno Jerup ville gerne diskutere, hvor vi skulle starte på boligområdet. Jeg synes, det er en god idé at sikre sig, at der er balance mellem ejere og lejere, men også mellem generationerne. Derfor bliver vi altså nødt til også at se på, hvordan ejerboligbeskatningen er indrettet, og rentefradragsretten er i den sammenhæng ikke noget, man bare sådan kan fjerne fra den ene dag til den anden. Så nemt er det desværre ikke. Det er en helhed.

Fru Jette Gottlieb var inde på spørgsmålet om de centrale retsgarantier. Jeg tror, jeg kan garantere fru Jette Gottlieb, at når der er et udvalgsarbejde med hr. Bjørn Elmquist som formand for Retsudvalget, så vil der ikke være mange sten, som ikke bliver vendt, inden vi er sikre på, at vi er på rette vej. Det er selvfølgelig meningen med det udvalgsarbejde, der skal foregå. Det kan jeg roligt garantere for.

Hr. Jan Kørpe Christensen skal jeg ikke sige så meget til, men jeg skal sige til hr. Jes Lunde, at vi jo altså ikke giver virkelige indrømmelser på finansloven her. Det tror jeg godt jeg kan overlade til finansministeren. Jeg tror ikke, at vi skal starte forhandlingerne her. Men jeg kan til gengæld love, at miljøspørgsmålene ligger Det Radikale Venstre meget på sinde – som jeg ved de også gør hr. Jes Lunde – så mon ikke vi i hvert fald skulle kunne få en god dialog. Og det er vel ikke så ringe.

Og endelig til hr. Thulesen Dahl: Det, som det radikale landsmøde lagde vægt på, var, at Højesterets kompetence på det område ikke kan være omstridt. Man kan diskutere tidsperspektiverne, men jeg tror, min udtalelse i ordførertalen var aldeles krystalklar på det område: Der vil ikke være tale om nogen form for beslutning og ratifikationsproces, før vi har en endelig afklaring.

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (KF):

Det er vel egentlig et brud på de nye, forsøgs-mæssige regler for forretningsordenen, at man i en kort bemærkning angriber en anden, der har haft en kort bemærkning, sådan som hr. Jan Kørpe Christensen gjorde; men når det sker, så må jeg have lov til at svare.

Og svaret er, at det da er rigtigt, at vi havde en borgerlig regering med en borgerlig undervisningsminister i over 10 år, men denne regering havde ikke på noget tidspunkt et flertal på uddannelsesområdet – det blokerede bl.a. Det Radikale Venstre for – og det er en væsentlig forklaring på, at det står til, som det gør.

Kirsten Jacobsen (FP):

Statsministeren gjorde jo, hvad han skal ifølge grundloven på Folketingets første mødedag. Han fortalte Folketinget og befolkningen, hvad regeringen havde tænkt sig at komme med af nye lovinitiativer. Han holdt talen, og den oratoriske fremførelse var der såmænd ikke noget i vejen med. Formalia var i orden.

Der var en masse løfter om nye udgifter, men intet om, hvor pengene skulle komme fra. Statsbudgettet har 20 mia. kr. i underskud, over 60 mia. kr. går til renter, og gælden har passeret 800 mia. kr. Alligevel sagde statsministeren, at det går fint. Alle problemer vil blive løst. Alle kan være glade og tilfredse. Regeringen har styr på det hele. Så kort kan indholdet af talen egentlig beskrives.

Talen var støvsuget for handling og konkrete lovinitiativer, så på det punkt var talen til ren dumpekarakter. Den demonstrerede med al ønskelig tydelighed, at det eneste, de tre regeringspartier kan blive enige om, er at holde sammen, koste, hvad det koste vil – og det kommer det også til. Det er den dyreste taburetlim, der er anvendt i danmarkshistorien.

Men befolkningen hopper ikke på den lim-pind. Løfterne er udstedt for ofte, og danskerne ved, at overflødhedshorn i den størrelse ikke